

YLÄ-VIEKSIIN KYLÄYHDISTYS RY
Niemenkyläntie 165
88730 Ylä-Vieksi
kylayhdistys@vieksi.fi

Ympäristöministeriö
Kasarminkatu 25, PL 35
00023 Valtioneuvosto

Asia: Vastaselitys

Ylä-Vieksin kyläyhdistys ry:n vastaselitys Kainuun maakuntahallituksen vastineisiin, jotka maakuntahallitus antoi yhdistyksen Kainuun maakuntakaavasta 2020 ympäristöministeriölle tekemään valitukseen

Tässä vastaselityksessä esitetään Kainuun maakuntahallituksen esittämät vastineet (sisennettynä tekstinä) ja kyläyhdistyksen niihin esittämä vastaselitys. Kutakin vastinetta edeltää valituksen otsikko maakuntahallituksen vastineessaan esittämässä muodossa.

Tässä vastaselityksessä ja liitteessä 1:

- "Maakuntakaava" on Kainuun maakuntavaltuuston 7.5.2007 hyväksymä Kainuun maakuntakaava.
- "Vaihekaava" on valmisteilla oleva Kainuun 1. vaihemaakuntakaava, jonka laatimisen käynnistämisestä Maakuntahallitus päätti 23.4.2007.
- "Vaihekaavan asiakokonaisuus" on Maakuntakaavasta Vaihekaavaan jätetty "puolustusvoimien ampuma- ja harjoitusalue toiminta Kainuussa" -asiakokonaisuus.
- "Aluevaihtoehdot" ovat, yhdessä ja erikseen, Vaihekaavan asiakokonaisuuteen sisältyvät ampuma- ja harjoitusaluevaihtoehdot.
- "OAS" on Vaihekaavan Osallistumis- ja arviointisuunnitelman 29.2.2008 päivätty luonnos.
- "Selvitysalue" on Maakuntakaavassa esitetty selvitysalue.
- "VAT" on Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet.
- "Maakuntahallitus" on Kainuun maakuntahallitus.
- "Vuosanka" on Vuosangan ampuma- ja harjoitusalue.
- "Muistutus" on Ylä-Vieksin kyläyhdistys ry:n 23.11.2006 Kainuun maakuntakaavaehdotuksesta tekemä muistutus.
- "Valitus" on Ylä-Vieksin kyläyhdistys ry:n Kainuun maakuntakaavan hyväksymisen johdosta 9.7.2007 tekemä valitus.

Muut tehdyt termien määrittäykset ilmenevät jäljempänä tässä vastaselityksessä.

Kussakin vastaselityksen osiossa käsitellään aina sitä edeltävää vastineen osiota, ellei muuta ole todettu tai asiayhteydestä ei ilmene.

Ylä-Vieksin kyläyhdistys varaa oikeuden toimittaa myöhemmin lisäperusteluita tämän vastaselityksen liitteiksi.

Yhteenveto

Tässä vastaselityksessä todetaan, että kaikki kyläyhdistyksen alkuperäisessä valituksessa esittämät Valitukset 1-15 tulee hyväksyä ja maakuntahallituksen näitä koskevat vastineet tulee hylätä.

Valitus 1: Vuosangan ampuma- ja harjoitusalueeseen liittyvää se-alueetta (selvitysalueetta) koskeva kaavamerkintä ja -määräys on poistettava kokonaan.

Vastine 1:

Kainuun maakuntahallitus toteaa, että Ylä-Vieksin kyläyhdistys ry:n tekemä valitus tulee hylätä ja maakuntakaava tulee vahvistaa maakuntavaltuuston hyväksymällä tavalla.

Ylä-Vieksin kyläyhdistys toteaa, että Maakuntahallituksen Vastineessa 1 esitetty vaatimus tulee hylätä ja Valituksessa esitetyt vaatimukset hyväksyä.

Maakuntakaavaa laadittaessa esille tulleiden, Vuosangan ampuma- ja harjoitusalueetta koskevien valtakunnallisten ja paikallisten tavoitteiden välisten ristiriitojen ratkaisemiseksi sekä puolustusvoimien ja alueen maanomistajien ja kyläläisten tavoitteiden yhteensovittamiseksi on maakuntakaavassa osoitettu puolustusvoimien esittämät ampuma- ja harjoitusalueen laajennustarpeet selvitysalueina.

Selvitysalue -sanaa on maakuntakaavaselostuksessa käytetty sekä yksikkö- että monikkomuodossa. Koska on mahdollista, että niillä on tarkoitettu erilaisia maantieteellisiä alueita, ja koska on mahdollista, että Valituksessa ja muissakin valituksissa on niin saatettu ymmärtää, on menettely ollut olennaisesti harhaanjohtava.

Vastineessa mainitut ristiriitojen ratkaisemisen ja tavoitteiden yhteensovittamisen tarpeet eivät sovellu riittävästi perusteiksi esittää Maakuntakaavassa Selvitysalueella tehdyllä tavalla. Vaihekaavan asiakokonaisuudessa käsitellään kolme Aluevaihtoehtoa. Selvitysalue, tai vain osa siitä, on vain yhden Aluevaihtoehdon mahdollinen osa-alue. Maakuntakaavasta saa harhaanjohtavan käsityksen, että kunhan vain Selvitysalueen maankäyttö on ratkaistu, tulee myös puolustusvoimien Kainuun ampuma- ja harjoitusaluekysymys ratkaistua.

Selvitysalueenkin maankäyttöratkaisun sisältävän Vaihekaavan asiakokonaisuuden oli Maakuntahallitus päättänyt jättää Maakuntakaavasta Vaihekaavaan jo ennen maakuntakaavaehdotuksen esittämistä Kainuun maakuntavaltuustolle hyväksyttäväksi. Jo siihen mennessä oli Kuntayhtymälle täytynyt tulla selväksi, että Aluevaihtoehtojen tarkastelu tulee Vaihekaavassa tehtäväksi. Ja jo valmistellessaan Maakuntakaavaa olisi Kuntayhtymän tullut sen käytettävissä olleiden tietojen valossa päätyä johtopäätökseen, että se tulee edellyttämään puolustusvoimilta Aluevaihtoehtojen esittämistä Vaihekaavaa valmisteltaessa.

Koska Vaihekaavassa tuli olemaan muitakin Aluevaihtoehtoja kuin Vuosanka, olisi myös niitä koskevat maankäyttötarkoitukseltaan ratkaisemattomat alueet tullut esittää Maakuntakaavassa se -merkinnällä tai muulla soveltuvalla tavalla tai jättää kaikki se -merkinnät esittämättä. On täysin epä johdonmukaista, että muihin Aluevaihtoehtoihin liittyviä selvitettäviä maankäyttöratkaisuja ei ole esitetty Maakuntakaavassa millään tavalla. Se -merkinnän soveltuvuuteen ei tuossa vaiheessa vaikuttanut se montako Aluevaihtoehtoa tulisi selvitettäväksi, mitä ne olisivat tai missä määrin niitä oli siihen mennessä jo selvitetty tai jätetty selvittämättä. Maakuntakaavan ohjausvaikutus saatettiin Selvitysalueen esittämisellä epäselväksi.

Muitakin olennaisia ristiriitoja oli kuin vastineessa mainitut. Kyläläisten ja puolustusvoimien tavoitteista riippumattomina tavoitteina olisi Kuntayhtymän tullut oma-aloitteisesti huomioida muun muassa ne suojelutavoitteet, jotka on tuotu Valituksessa esille. Esimerkiksi Vuosangan pienvesien suojelutavoitteita ja -tarpeita ei voida sysätä paikallisten asukkaiden asiaksi. Eräitä huomioon otettavia tavoitteita ja tarpeita oli Ylä-Vieksin kyläyhdistys tuonut Kuntayhtymän

tietoon jo Maakuntakaavan valmisteluvaiheessa. Kuntayhtymän olisi tullut varmistaa olevansa tietoinen kaikista huomioon otettavista tavoitteista ja tarpeista sekä niihin liittyvistä ristiriidoista ja epävarmuuksista.

OAS:ssa on esitetty kolme Aluevaihtoehtoa. Yksi Aluevaihtoehto (VE 2.) on, että nykyinenkin puolustusvoimien toiminta Vuosangassa lakkaa, saati että Selvitysalue edes saattaisi tulla puolustusvoimien käyttöön. Toisen Aluevaihtoehdon (VE 0.) mukaan toiminta ja toiminnan laajuus Vuosangassa säilyvät nykyisellään, eli toiminta ei laajenisi Selvitysalueelle eikä muuallekaan Vuosangan ympäristöön.

Kolmas Aluevaihtoehto (VE 1.) kuuluu: "*Vuosangan ampuma- ja harjoitusalue laajenee nykyisestä.*" Laajenemisaluetta ei ole OAS:ssa kuitenkaan maantieteellisesti määritetty, ei Selvitysalueeksi eikä muiksikaan tietyiksi alueiksi.

Maakuntahallitus ei viittaa vastineessaan Vaihekaavan asiakokonaisuuden määrittämiseen. Sen sanamuoto auttaisi ymmärtämään, että vastineissa 1 - 15 esitetyt seikat ja määrittäminen ovat yhteensovittamattomia. Ei se esittänyt sitä Maakuntakaavassakaan, vaikka olisi ehdottomasti pitänyt.

Selvitysalueen perustana olevan tarvearvioinnin lopputuloksen oikeellisuus on kyseenalainen. Lisäalue tuli esitetyksi Kainuun maakuntakaavassa seuraavien yleispiirteisten vaiheiden kautta (pinta-alat on arvioitu Maakuntakaavan valmisteluaineiston kartoista ja karttaluonnoksista suuruusluokkina):

- Kainuun Prikaati esitti Kainuun Liiton kanssa **23.9.2004** pitämässään neuvottelussa neuvottelumuistion mukaan: "*Vuosangan alueelle on tarpeen tehdä vähäisiä rajaustarkistuksia*". Muistiossa ei selvitetä oliko aluetta tarvetta laajentaa vai pienentää. Osapuolet sopivat että Kainuun Liiton karttatulosteisiin tehdään Kainuun Prikaatin toimesta kyseiset tarkistukset. Kainuun Prikaatin tehtäväksi sovitusta tarkistuksista ei ole jäänyt asiakirjatodisteita. Saattaa olla, ettei niitä tehty sovituksi, vaan Kainuun Liitto teki itse Metsähallituksen ja yksityisten omistajien maita koskevan rajaustarkistusharkinnan, ja ehkä parhaassakin tapauksessa suullisen tiedon varassa.
- Kuukautta myöhemmin **25.10.2004** esitti Kainuun Liitto nähtäville asettamassaan Kainuun maakuntakaavaluonnoksessa rajausmuutosta, joka olisi laajentanut harjoitusalueetta noin **2 000** hehtaaria. Sitä ei voi mitenkään pitää vähäisenä rajaustarkistuksena. Mustinjärven alue tuli liittää kokonaan Vuosankaan, raja vetää Mustinjärven itäpäästä Jormasjärven länsipuolise etelää kohti Kellojärventiehen ja laajat siihen ja Honkivaarantiehen rajoittuvat harjoitusalueen eteläpuoliset alueet tuli lisätä.
- Pohjoisen Maanpuolustusalueen Esikunta antoi lausunnon maakuntakaavaluonnoksesta **17.12.2004**. Sen mielestä Mustinjärven alueesta ja sen etelä-lounaispuolelle kaavaluonnoksessa esitetyistä lisäalueista tarvittiin enää ehkä noin neljäsosa, noin 500 hehtaaria. Mutta se lisäsi esitykseensä uuden noin 2 000 hehtaarin laajuisen alueen harjoitusalueen lounaispuolelta. Sen lisäksi se esitti tarvittavan yhteensä vajaan 1 000 hehtaarin suuruiset laajennukset kahdessa uudessa kohdassa. Muutosesityksiään se ei perustellut lausunnossaan mitenkään. Yhteensä lisäalueen tarpeeksi nähtiin noin **3 000-3 500** hehtaaria.
- Puolitoista kuukautta myöhemmin 1.2.2005 pidetyn neuvottelun tuloksena puolustusvoimat esitti Kuntayhtymälle entisten lisäksi uutta noin 1 000 hehtaarin kokoista lisäaluetta, nyt harjoitusalueen länsipuolelle, mutta teki sen vasta **28.4.2005**, kolme kuukautta neuvottelun jälkeen. Nyt aluetta piti siis saada noin **4 000-4 500** hehtaaria.

Puolustusvoimat teki kaikki edellä mainitut esityksensä noin puolen vuoden sisällä. Menettely osoittaa, että Selvitysalueen rajausta ei perustunut riittäviin tutkimuksiin ja selvityksiin.

- Myöhemmin vuonna 2005, tai vuoden 2006 alussa, edellisen laajennusesityksen rajausta tarkistettiin vielä noin 1 000 hehtaaria ja aluetta levitettiin lisää länteen päin Ristijärven puolelle. Maakuntakaavaehdotuksessa oli näin lopulta päädytty noin **5 000-5 500** hehtaarin laajennukseen.

Selvitysalueet on osoitettu kehittämisperiaatmerkinnällä (se) päällekkäismerkintänä maa- ja metsätalousvaltaisia alueita osoittavalle maakuntakaavamerkinnälle (M). Selvitysaluemerkintä ei ole luonteeltaan pysyvä kaavamerkintä vaan se turvaa

mahdollisuuden erilaisiin maankäyttöratkaisuihin ja ohjaa ko. alueiden yksityiskohtaisempaa suunnittelua ja viranomaistoimintaa, kunnes alueiden maankäyttö on riittäviin selvityksiin perustuen ratkaistu joko vaihemaakuntakaavalla tai yksityiskohtaisemmalla kaavoituksella. Kainuun maakuntahallitus on tehnyt päätöksen maakuntakaavaa uudistavan ja tarkentavan vaihekaavan laatimisesta keväällä 2007.

Vastineessa esitettyä aikamäärittystä tulee tarkentaa. Maakuntahallitus teki kyseisen päätöksensä 23.4.2007, eli jo ennen Maakuntakaavan esittämistä maakuntavaltuustolle hyväksyttäväksi. Päätösesityksen valmistelu on luonnollisesti käynnistetty jo sitäkin aikaisemmin.

Alueiden osoittaminen selvitysaluumerkinnällä perustuu valtakunnallisten alueiden käyttötavoitteiden mukaiseen puolustusvoimien aluetarpeiden huomioon ottamiseen. Toisaalta kaavaratkaisun perusteena ovat maanomistajien tai muiden osallisten lausunnoissa ja muistutuksissa esittämät näkökohdat.

”Valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden huomioon ottaminen ja toteuttamisen edistäminen voi edellyttää myös yhteensovittamista kaavoituksen muiden tavoitteiden kanssa, kuten maakuntakaavassa maakunnallisten ja paikallisten sekä muiden valtakunnallisten tavoitteiden kanssa. Mikäli valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet ja muut tavoitteet ovat ristiriidassa keskenään, ratkaisun on MRL 24.2 §:n oikeusvaikutukset huomioon ottaen turvattava valtakunnallisen alueidenkäyttötavoitteen toteutumisen edistäminen.” (Ympäristöministeriön opas n:ro 9, s. 22-23)

On selvää, että ylle lainattu Oppaassa N:ro 9 mainittu valtakunnallinen alueidenkäyttötavoite tullaan ottamaan huomioon ja sen toteutumista edistämään Vaihekaavassa tehtävällä alueidenkäyttöratkaisulla. VAT:ssa ei todeta eikä voida vetää johtopäätöstä, että VAT:n huomioon ottaminen ja toteuttaminen edellyttävät nimenomaan Vuosangan laajentamista.

Maakuntahallitus ei voi onnistuneesti perustella Selvitysalueen osoittamista silläkään, että puolustusvoimat on sitä saattanut esittää. Sellaista esitystä olisi tullut pitää Aluevaihtoehtojen tarkastelun puuttuessa riittämättömänä. Selvitysalue on enimmilläänkin vain perusteeton "optio". Sellaista ei VAT:ssa tunneta ja sellaisen esittäminen Maakuntakaavassa loukkaisi olennaisella tavalla kansalaisten perusoikeuksia.

Ei ole ajateltavissa, että se -merkinnällä olisi voitu VAT:iin nojautuen esittää puolustusvoimien aluetarpeiden huomioon ottaminen Maakuntakaavassa, kun Vaihekaavassa sama "huomioon ottaminen" kyseenalaistetaan esittämällä siinä Vuosangan toiminnan lopettaminen yhtenä Aluevaihtoehtona. Vuosangan laajentaminen on esitetty Vaihekaavassa vain yhtenä kolmesta Aluevaihtoehdosta, eikä sitäkään Selvitysalueen mukaisena. Koska pitkäjänteinen ampuma- ja harjoitusalueiden kehittämistyö ei voi olla poukkoilevaa, ei sitä tule esittää sellaisena maakuntakaavoituksessakaan.

Puolustusvoimien esitys laajennusalueista pitää sisällään laajennusalueiden toiminnallisen suunnittelun, toisin sanoen juuri kyseessä olevat alueet ovat ne alueet, joihin puolustusvoimien laajennustarpeet kohdistuvat.

Esitettyjen laajennusalueiden suunnittelussa on otettu huomioon mm. maanomistajien tai muiden osallisten lausunnoissa ja muistutuksissa esittämiä näkökohtia, turvallisuusnäkökohtia ja harjoitustoiminnan tehostamiseen liittyviä asioita.

Maakuntakaavaselostuksessa ei ole esitetty, että "puolustusvoimien esitys laajennusalueista pitää sisällään laajennusalueiden toiminnallisen suunnittelun", joten väite on perusteeton.

Esitetyn väitetty laajennusalueiden toiminnallinen suunnittelu ei olisikaan relevantti seikka

otettavaksi huomioon kyseisten alueiden esittämiseksi Maakuntakaavassa, koska esittämistä välttämättä edeltävä Aluevaihtoehtojen tarkastelu on jätetty tekemättä.

Jää epäselväksi tarkoitetaanko väitteessä puolustusvoimien toiminnallista suunnittelua, esittämisen suunnittelua kaavavalmistelussa vai jotain muuta. Jos siinä tarkoitetaan puolustusvoimien suunnittelua, Maakuntahallituksella ei ole perusteita vastineessa esittämäänsä kannanottoon. Jos tarkoitetaan maakuntakaavasuunnittelua, lausuma ei ole relevantti vastineessa esitetystä yhteydestä Aluevaihtoehtojen takia.

Kaavaprosessin aikana puolustusvoimat on osittain muuttanut esitettyjä laajennusalueita juuri paikallisten asukkaiden toiveiden mukaisesti.

Toteamuksessa korostuu Aluevaihtoehtojen vertailun tarve jo valmistelun aikana esiin tullessa. Ei esitetä mihin perustuu väite muutoksista "juuri paikallisten asukkaiden toiveiden mukaisesti". Ikkäänkuin tehdyt muutokset olisivat johtaneet asukkaiden hyväksymään ratkaisuun. Jos paikallisilla asukkailla tarkoitetaan ylä-vieksiläisiä, joita Ylä-vieksin kyläyhdistys edustaa, eivät paikalliset asukkaat yhdy väitteeseen. Ylä-Vieksin kyläyhdistys on esittänyt Aluevaihtoehtojen vertailua ja Kainuun Prikaatin lähiharjoitusalueen laajentamista Vuosangan korvaajaksi, joten Ylä-Vieksin asukkaiden osalta väite on perusteeton.

Selvitysalueita koskeva suunnittelumääräys rajoittaa puolustusvoimien ampuma- ja harjoitusalueen laajentamista selvitysalueille ennen kuin alueen käyttötarkoitus on ratkaistu ja toisaalta alueiden käyttötarkoituksen osoittamista muuhun maankäyttöön ennen kuin on selvitetty alueiden edellytykset ampuma- ja harjoitusalueeksi. Selvitysalueille kohdistuva alueen käytön ja rakentamisen suunnittelu edellyttävät puolustusviranomaisen lausuntoa asiasta.

Koska suunnittelumääräys vain "rajoittaa" eikä estä, se on se -merkinnän tarkoituksen vastainen ja tulee jättää vahvistamatta. Rajoittamisen muuttaminen estämiseksi olisi olennainen muutos eikä sitä voida tulkita korjausluonteiseksi.

Vastaselityksessä esitetyillä perusteilla on lausumassa esitetty rajoite perusteeton ja kansalaisten perusoikeuksia olennaisella tavalla loukkaava. Kyseinen suunnittelumääräys tulee jättää vahvistamatta.

Maakuntakaavamerkintä ja -määräys eivät ennakoivat selvitysalueiden käyttötarkoitusta vaan rajoittavat puolustusvoimien ampuma- ja harjoitusalueen laajentamista selvitysalueille mutta toisaalta velvoittavat alueiden käyttötarkoitusta ratkaistaessa ottamaan huomioon puolustusvoimien maankäyttötarpeet.

Koska maakuntakaavamerkintä ja -määräys vain "rajoittavat" eivätkä estä, ne tulee jättää vahvistamatta.

Vastaselityksessä esitetyillä perusteilla on lausumassa esitetty velvoite perusteeton ja kansalaisten perusoikeuksia olennaisella tavalla loukkaava. Kyseinen maakuntakaavamerkintä- ja määräys tulee jättää vahvistamatta.

Selvitysalueet ovat maankäyttömuodoltaan maakuntakaavassa osoitettuja maa- ja metsätalousvaltaisia alueita, joille ei ole maakuntakaavassa annettu metsänhoidollisia rajoituksia

Vuosangan runsaan 3 300 hehtaarin laajuinen maalialue on poistettu metsätaloudeksi, mitä ei ole osoitettu Maakuntakaavassa. Maakuntakaavassa esitetty päällekkäismerkintä ei sen osalta pidä paikkaansa. Kyse ei ole vähäisestä seikasta, jota voitaisiin vahvistusmenettelyssä muuttaa, erityisesti ottaen huomioon maalialueeseen liittyvät ristiriidat. Maalialueen laajuus ei

salli myöskään väärän merkinnän vahvistamista maakuntakaavan suurpiirteisyyden perusteella.

Selvitysalueen esittämisperusteet on esitetty maakuntakaavaselostuksessa. Selvitysalueina osoitetuille alueille kohdistuu puolustusvoimien esittämiä ampuma- ja harjoitusalueiden laajentumistarpeita, joiden ratkaiseminen edellyttää lisäselvityksiä. Selvitysalueiden osoittaminen maakuntakaavassa perustuu puolustusvoimien esittämään ampuma- ja harjoitusalueen laajentumistarpeeseen sekä asiaa koskeviin lausuntoihin ja muistutuksiin.

Muistutuksessa on vaadittu vaihtoehtovertailun tekemistä, ei laajennusalueen muuttamista Selvitysalueeksi.

Muille maakuntakaavassa osoitetuille alueille ei ole kohdistunut vastaavalla tavalla erilaisia maankäyttöpaineita ja lisäselvitystarpeita, joten niitä ei ole ollut tarpeen esittää selvitysalueina.

Olellaisen merkittäviä lisäselvitystarpeita olisi tullut esiin, jos Maakuntakaava olisi laadittu MRL:ssä edellytetyllä tavalla vaihtoehtojen esittäminen tehden. Selvitystarpeet olivat Maakuntakaavaa valmisteltaessa Kuntayhtymän tiedossa viimeistään sen päättäessä esittää Vaihekaavan asiakokonaisuuden jättämistä Maakuntakaavasta Vaihekaavaan Maakuntahallituksen hyväksyttäväksi.

Kainuun maakuntakaavassa on esitetty alueidenkäytön ja yhdyskuntarakenteen periaatteet ja on osoitettu kaikki maakunnan kehittämisen kannalta tarpeelliset alueet mukaan lukien selvitysaluemerkinnällä osoitetut puolustusvoimien ampuma- ja harjoitusalueen laajentumistarpeet. Maakuntakaavaan ei ole jäänyt sellaisia käsittelemättömiä asiakokonaisuuksia, joiden perusteella vahvistettavana olevaa kaavaa voisi pitää vaihekaavana. Maakuntakaavaa uudistavien tai kehittävien kokonais-, vaiheittaisten tai osa-alueittaisten maakuntakaavojen laatiminen tapahtuu omana kaavaprosessinaan Maankäyttö- ja rakennuslaissa säädettyjä yleisiä menettelyä ja hyväksymistä koskevia säädöksiä noudattaen, joten valittajan esittämä näkemys siitä, että maakuntakaava ohjaa vaihekaavan laatimista on perusteeton.

Maakuntakaavassa ei tuotu lainkaan esille siinä käsittelemättä jätettyä merkittävää alueidenkäyttökysymystä, Vaihekaavan asiakokonaisuutta,

- vaikka kysymyksen käsittelemättä jättäminen oli päätetty esittää Maakuntahallitukselle hyväksyttäväksi jo Maakuntakaavan valmisteluvaiheessa,
- vaikka Maakuntahallitus päätti käsittelemättä jättämisestä jo ennen Maakuntakaavan hyväksymistä 7.5.2007 Kainuun maakuntavaltuustossa hyväksymällä Vaihekaavan asiakokonaisuuden ja
- vaikka käsittelemättä jätetty Vaihekaavan asiakokonaisuus oli koko Maakuntakaavan valmisteluprosessin "kompastuskivi", jonka vuoksi maakuntakaavaehdotus asetettiin yhden kerran uudelleen nähtäville ja sitä vielä senkin jälkeen olennaisesti vähintään yhden kerran muutettiin ilman uutta nähtäville asettamista.

Maakuntakaavan hyväksyminen lykkääntyi edellä esitetystä syystä noin yhdellä vuodella, eli kyseessä oli erittäin olennainen maankäyttökysymys.

Jälkikäteen voidaan todeta, että Kuntayhtymä on esittänyt OAS:ssa Vaihekaavan alustavaksi vaikutusalueeksi arviolta noin 2 500 km² laajuista aluetta, mikä on laajempi kuin useimmat Kainuun laajoista ja harvalukuisista kunnista. Sekin osoittaa Vaihekaavan asiakokonaisuuden olevan olennainen.

Maakuntahallituksen maakuntakaavaa koskevat esitykset maakuntavaltuustolle ovat perustuneet kaavaprosessin kuluessa esille tulleisiin asioihin ja niiden perusteella

tehtyihin kaavaratkaisuihin. Kaavan sisältöä ei ole rajattu valittajan esittämällä tavalla, vaan Kainuun maakuntakaavassa on käsitelty valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden edellyttämällä tavalla puolustusvoimien ampuma- ja harjoitustoimintaan liittyvä asiakokonaisuus ja on osoitettu alueet, joille kohdistuu puolustusvoimien esittämiä ampuma- ja harjoitusalueen laajentumistarpeita.

Lausuma tulee muualla vastaselityksessä ja tässä esitetyn perusteella hylätä ja Valituksessa esitetty kanta hyväksyä.

Maakuntakaavan sisällön rajaaminen on tapahtunut jo Maakuntakaavan valmisteluprosessin aikana ja se sisältyi Maakuntahallitukselle 23.4.2007 hyväksyttäväksi esitettyihin päätösehdotuksiin.

Kuntayhtymä ei esittänyt Maakuntakaavassa siinä käsittelemättä jätettyä olennaista ratkaisematonta alueidenkäyttökysymystä. Asiaa ei muuksi muuta se, että Vaihekaavan valmistelun aloittamispäätös tehtiin 23.4.2007 samassa Maakuntahallituksen kokouksessa kuin päätös Maakuntakaavan esittämisestä hyväksyttäväksi, mutta vasta hetki jälkimmäisen päätöksen jälkeen. Maakuntahallitus piti senkin jälkeen vielä yhden kokouksen ennen Maakuntakaavan esittämistä 7.5.2007 maakuntavaltuustolle hyväksyttäväksi.

Laadittava vaihekaava tulee täydentämään asian käsittelyä ja uudistamaan maakuntakaavaa siltä osin kun vaihekaavassa tehdään muutoksia maakuntakaavassa osoitettuun maankäyttöön.

Selvitysaluemerkinnän vaikutuksia on tarkasteltu sillä tarkkuudella, jota maakuntakaavan laatiminen yleispiirteisenä kaavana edellyttää.

Valituksessa ja vastaselityksessä esitetyn perusteella voidaan todeta, että vaikutusten tarkastelua koskeva väite on perusteeton.

Selvitysaluemerkinnän käyttäminen perustuu alueeseen kohdistuviin lisäselvitystarpeisiin.

Lisäperusteluita maakuntahallituksen vastineen hylkäämiseksi on esitetty Liitteessä 7.

Valitus 2: EAH -aluetta (Vuosangan ampuma- ja harjoitusalue) koskeva kaavamerkintä on poistettava ja kaavamääräys korjattava siltä osin kuin ne ovat päällekkäisiä kansainvälisen Oulu-Kajaani-Arkangel –käytävän kaavamerkinnän ja -määräyksen kanssa.

Vastine 2:

Kainuun maakuntahallitus toteaa, että Ylä-Vieksin kyläyhdistys ry:n tekemä valitus tulee hylätä ja maakuntakaava tulee vahvistaa maakuntavaltuuston hyväksymällä tavalla.

Ylä-Vieksin kyläyhdistys toteaa, että Vastineessa 2 esitetty vaatimus tulee hylätä ja Valituksessa esitetyt vaatimukset hyväksyä.

Valituksen perusteena käytetty valtakunnallinen alueidenkäyttötavoite sekä maanpuolustuksen ja rajavalvonnan tarpeita käsittelevä alueidenkäyttötavoite ovat molemmat toimivaan aluerakenteeseen liittyviä erityistavoitteita. Tavoitteet eivät ole

Kainuun maakuntakaavassa Vuosangan ampuma- ja harjoitusalueen osalta ristiriidassa keskenään, sillä maakuntakaavassa osoitettu ampuma- ja harjoitusalue rajoittuu kokonaan kansainvälisten liikenneväylien eteläpuolelle.

Vuosanka rajoittuu suoraan niin sanottuun Kostamusrataan sen eteläpuolella eikä vain ole sen eteläpuolella.

Maakuntakaavassa kehittämisperiaate-merkinnällä osoitetun Oulu- Kajaani-Vartius –käytävän raja on merkinnän luonteesta johtuen ohjeellinen.

Maakuntakaavassa ei ole esitetty väitettyä merkinnän luonnetta tai sen ohjeellisuutta, joten vastineessa esitetty väite on perusteeton. Perusteita ei voida muuttaa tai lisätä Maakuntakaavan vahvistamismenettelyn yhteydessä.

Kehittämisperiaatemarkintä ei aiheuta ristiriitaisuutta alueen ensisijaisen maankäytön kanssa vaan osoittaa, että ensisijaisesta maankäyttöä suunniteltaessa tulee mahdollisuuksien mukaan ottaa huomioon kehittämisperiaatemarkinnällä osoitetut näkökohdat.

Maakuntakaavassa ei ole esitetty väitettyä ensisijaisuutta, joten vastineessa esitetty väite on perusteeton. Perusteita ei voida muuttaa tai lisätä Maakuntakaavan vahvistamismenettelyn yhteydessä.

Kainuun ylimaakunnallinen, länsirajalta itärajalle ulottuva kansainvälistä kehittämiskäytävää (ok) osoittava kehittämisperiaatemarkintä on osoitettu maakuntakaavassa edellä mainittujen periaatteiden mukaisesti päällekkäismerkintänä useiden erilaisten ensisijaisten maankäyttömuotojen kanssa

Väitetty yhden maankäyttömuodon ensisijaisuus ei saa estää eikä haitata kansainvälisesti tärkeän muun maankäyttömuodon toteutumista. Kyseinen maankäyttöratkaisu olisi tullut perustaa VAT:iin, mahdollisesti kansainvälisiin alueidenkäyttötavoitteisiin sekä riittäviin tutkimuksiin ja selvityksiin.

ilman, että siitä aiheutuisi ristiriitaa ensisijaisen maankäytön kanssa.

Kainuun maakuntakaavassa ei ole tullut esille sellaisia valtakunnallisiin alueidenkäyttötavoitteisiin liittyviä keskinäisiä ristiriitoja, joita olisi ollut tarpeen käsitellä valittajan esittämällä tavalla.

Jos ampuma- ja harjoitusalue olisi päällekkäismerkinnän osalta ensisijainen maankäyttömuoto, on kehittämiskäytävän esittäminen tehty harhaanjohtavasti, sillä ei ole ajateltavissa, että ampuma- ja harjoitusalueella voisi olla kansainvälinen liikennekäytävä. Maakuntakaavan ohjausvaikutus jä epäselväksi eikä toteudu tarkoitetulla tavalla.

Valitus 3: EAH -aluetta (Vuosangan ampuma- ja harjoitusalue) koskeva kaavamerkintä ja -määräys on poistettava kokonaan.

Vastine 3:

Kainuun maakuntahallitus toteaa, että Ylä-Vieksin kyläyhdistys ry:n tekemä valitus tulee hylätä ja maakuntakaava tulee vahvistaa maakuntavaltuuston hyväksymällä tavalla.

Ylä-Vieksin kyläyhdistys toteaa, että Vastineessa 3 esitetty vaatimus tulee hylätä ja Valituksessa esitetyt vaatimukset hyväksyä.

Vuosangan EAH -alueen osoittaminen maakuntakaavassa perustuu aluetta koskeviin viranomaisten tekemiin päätöksiin ja puolustusvoimilta satuihin tietoihin alueen nykykäytöstä.

Vastineessa väitetään alueen osoittamisen perustuvan mainittuihin seikkoihin, muttei edes yritetä väittää sen perustuvan riittäviin tutkimuksiin ja selvityksiin sekä vaihtoehtojen vertailuun. Kuntayhtymän omat selvitykset, varmistukset ja saatujen tietojen oikeellisuuden arviointi jäivät tekemättä tai parhaimmillaankin riittämättömiksi. Kuntayhtymä ei ottanut riittävästi huomioon kyläyhdistyksemme sille Maakuntakaavan valmistelun aikana toimittamia edellä vastineessa mainittujen seikkojen kanssa vähintään merkittävilta osin ristiriidassa olleita seikkoja.

Vuosangan ampuma- ja harjoitusalue on ollut puolustusvoimien käytössä vuodesta 1967 lähtien. Alue on laajentunut nykyisen käytön mukaiseksi vuonna 2000. Maakuntakaavassa on osoitettu Vuosangan ampuma- ja harjoitusalue nykyisen käytön mukaisena. Kaava ei osoita muutosta ampuma- ja harjoitusalueen nykykäyttöön, joten valituksen perusteena esitetty selvitysten riittämättömyys on perusteeton. Ympäristöviranomaisten tekemään YVA –harkintaan liittyvältä osalta valitus perustuu olettamuksiin aikaisemmin tapahtuneiden päätösten lainmukaisuudesta. Maakuntakaavoituksen tehtävänä ei ole erityislainsäädännön mukaisten lupa- ym. menettelyjen ja niiden perusteella tehtyjen päätösten oikeellisuuden tutkiminen.

Kuntayhtymän tehtävänä on perustaa Maakuntakaava riittäviin tutkimuksiin ja selvityksiin.

Kuntayhtymällä ei ollut riittäviä niin painavia syitä esittää Vuosangan EAH -aluetta Maakuntakaavassa, että esittäminen voitaisiin vahvistaa ja jättää esittämämme selvittämättömät ja ratkaisemattomat kysymykset huomiotta. Kuntayhtymä oli jo Maakuntakaavan valmisteluvaiheessa päättänyt jättää EAH -alueenkin sisältävän asiakokonaisuuden Vaihekaavassa käsiteltäväksi. Esittämättä jättäminen ei olisi myöskään rajoittanut eikä haitannut millään tavoin puolustusvoimien toimintamahdollisuuksia Vuosangassa, yhtä vähän kuin niitä haittaa Vuosangan esittämättä jättäminen nykyisessä Kainuun seutukaavassa.

Todettakoon, että puolustusvoimien ampumatoimintaa maankäytön suunnittelussa on käsitelty julkaisussa ”Puolustusvoimien ampumatoiminta maankäytön suunnittelussa ja ympäristölupamenettelyssä”. Ampumarata-työryhmän mietintö, Suomen ympäristö 38/2006. Tässä ympäristöministeriön asettamassa työryhmässä on arvioitu ympäristövaikutusten kannalta puolustusvoimien ampumaratojen ympäristön maankäyttöön liittyviä kysymyksiä ja ympäristölupaasioiden käsittelyä. Työryhmä on tarkastellut myös ampuma- ja harjoitusalueiden ympäristövaikutuksia ja meluntorjunta-kysymyksiä. Työryhmän laatimassa julkaisussa on mm. todettu, että ampuma- ja harjoitusalueet on syytä erotella muista puolustusvoimien käyttöön tarkoitetuista alueista, koska näiden alueiden suunnittelussa on erityisesti kiinnitettävä huomiota turvallisuuskysymyksiin sekä ampumamelun ja pohjavesien suojeluun. Julkaisussa todetaan sitä laatineen työryhmän kannanottona ja suosituksena jatkotoimenpiteiksi, että kaikki puolustusvoimien ampumaradat sekä ampuma- ja harjoitusalueet tulee osoittaa aluetta käsittelevissä maakuntakaavoissa ja yleiskaavoissa. Lisäksi odetaan, että kaavassa tulee esittää melualueet ja puolustusvoimien toiminnan aiheuttamat rajoitukset ympäröivälle maankäytölle.

Vastineessa mainittu mietintö ("ARM") ei ole säädös eikä sellainen ohjekaan, jossa esitetyt suositukset olisivat yleisesti oikeusvaikutteisia. ARM:ssa esitetyt suositukset tulee kuitenkin soveltaa johdonmukaisesti.

ARM:ssa ei käsitellä kaikkia seikkoja, jotka on otettava huomioon arvioitaessa ampuma- ja harjoitusalueiden ympäristöluvan tarvetta, eikä siitä pois jätettyjä seikkoja voida arvioinnissa lähtökohtaisesti sivuuttaa. Esimerkinomaisesti voidaan todeta, että luonnonmukaisimpia ARM:ssa mainittuja huomioon otettavia pienvesiä ovat pintavesiojat. YSL:n 28 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetaan muunlaisia vesistöjä.

Kuntayhtymä päätti Vaihekaavan valmistelun käynnistämisestä jo Maakuntakaavan valmistelun aikana. Siten on ilmeistä että sen tarkoitus oli käsitellä ARM:ssa esitetyssä kannanotossa ja suosituksessa ilmaistu alueiden osoittamista maakuntakaavoissa koskeva tavoite Vaihekaavan asiakokonaisuudessa. Tulee huomata että myös Maakuntakaava on tosiasiallisesti vaihekaava.

ARM, sivu 11

Ampuma- ja harjoitusalueiden osalta ympäristönsuojeluasetuksessa ei ole säädetty ympäristöluvan tarpeesta. Näin ollen ampuma- ja harjoitusalueiden ympäristöluvan tarpeen ratkaisee ympäristölupaviranomainen YSL 28 §:n 2 momentin perusteella. Tällöin harkinnan perusteena on lähinnä säännöksen kohta, jonka mukaan ympäristölupa on oltava toimintaan, josta saattaa ympäristössä aiheutua eräistä naapurussuhteista annetun lain (26/1920, naapurussuhdelaki) 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta.

ARM, sivu 12

Ympäristöluvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa terveyshaittaa, merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa taikka muuta YSL 42 §:n tarkoittamaa kielteistä seurausta.

ARM, sivu 70

Ympäristöluvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, aiheudu yksinään tai muiden toimintojen kanssa yhdessä terveyshaittaa eikä merkittävää ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa, maaperän tai pohjaveden pilaantumista, erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleisen edun kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella eikä eräistä naapurussuhteista annetussa laissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta.

Ympäristöluvan tarve ratkaistaan YSL 28 §:n 2 momentin perusteella. ARM:ssa esitetty toteamus harkinnan perusteena "lähinnä" olevasta säännöksen 3) kohdasta on vain yleisohje, joka soveltuu todennäköisesti kaikkiin ampuma-alueisiin. Muutkin saman pykälän 2 momentin kohdat ovat yhtä päteviä perusteita, jos ne soveltuvat.

Vuosangassa on sovellettava 2 momentin 1) kohtaa toimintaan, josta saattaa aiheutua vesistön pilaantumista. Vuosangassa pilaantuminen saattaa aiheutua useista eri syistä, joita toimme Valituksessa esille.

YSL 28 §:n 1 momentin ensimmäistä lausetta tulee soveltaa Vuosangassa muun muassa sellaiseen ympäristön pilaamiseen ja erityisten luonnonolosuhteiden huonontamiseen, joista on saattanut omalta osaltaan aiheutua Suomen erityisvastuulla olevan metsäpeuran kannan voimakas edelleen jatkuva taantuminen Kuhmossa ja laajemmin Kainuussa. Taantuminen alkoi samoihin aikoihin kuin alkoi 155 mm:n kaliiberisten kenttätykkien käyttö Vuosangassa. Vuosanka on metsäpeuran leviämisreitti länteen päin ja tärkeä lisääntymis- ja talvilaidunalue. Nimi Vuosanka esiintyy jo 1500-luvun asiakirjoissa ja merkitsee peuranvasaa.

Kainuun ympäristökeskus päätti 4.4.2008, ettei Vuosangan toiminnalle kokonaisuutena tarvitse hakea ympäristölupaa ("Ympäristölupapäätös"). Päätöksessä ei perustella riittävästi, ettei toiminnasta saata aiheutua, yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa YSL 42 §:ssä tarkoitettuja kielteisiä seurauksia. Ympäristöluvan myöntämisen edellytyksiä ei riittävästi

selvitetty. Niin ollen on mahdotonta, että kyseisen päätöksen tekemistä varten olisi voitu selvittää luvan tarve laissa tarkoitetulla tavalla. Ympäristölupapäätöksen perusteella ei voida tietää Vuosangan toiminnan ympäristöluvanvaraisuutta.

Vuosangan ympäristömeluselvitystä ja Ympäristölupapäätöksen perustamista siihen tarkastellaan lähemmin Liitteessä 1.

Maakuntakaavaa laadittaessa ei ole tullut esille sellaisia kaavan laatimisen kannalta olennaisia tietoja ja asioita, joiden takia olisi ollut perusteltua kyseenalaistaa puolustusvoimien esittämiä aluerajauksia, nykyistä ampuma- ja harjoitusaluetta ja siellä tapahtuvaa puolustusvoimien ampuma- ja harjoitustoimintaa.

Vaihtoehdoisen ampuma- ja harjoitusalueen tutkimiselle vuonna 1967 perustetulle Vuosangan ampuma- ja harjoitusalueelle ei ole ollut perusteita kaavaprosessin aikana.

MRL:ssa edellytetyn vaihtoehtotarkastelun tarpeellisuutta korostaa tässä tapauksessa se, että Vuosangan aluetta ei ole aikaisemmin esitetty missään julkisessa kaavassa. Kuntayhtymä myönsi vertailun tarpeen olleen olemassa jo Maakuntakaavan valmistelun aikana määrittellessään Vaihekaavan asiakokonaisuuden sanamuodon. Se esitti OAS:ssa edellä mainittujen kolmen vaihtoehdon vertailua. Kun perusteet sille ovat nyt OAS:ssa olemassa, olivat ne olemassa myös Maakuntakaavaa laadittaessa.

Maankäyttöä suunnittelevana viranomaisena olisi Kuntayhtymän tullut huomata muun muassa se seikka, että vaikka Kainuun Prikaati on Suomen suurin varuskunta, se on ainoa suurista, jonka ampuma- ja harjoitusalue ei sijaitse varuskunnan välittömässä läheisyydessä. Kainuun Prikaatiin rajoittuu lähiharjoitusalue, jossa jo ammutaan muun muassa kranaatinheittimillä. Kuntayhtymän olisi tullut huomata, että lähiharjoitusalueen laajentamismahdollisuus on Maakuntakaavassa esitettävä ja että se edellyttää riittäviä tutkimuksia ja selvityksiä.

Alueen sijaintia koskevat päätökset on tehty yli 40 vuotta sitten, jonka jälkeen alue on ollut jatkuvasti puolustusvoimien ampuma- ja harjoituskäytössä. Tavoitteita Vuosangan alueen käyttötarkoituksen muuttamisesta ja vaihtoehdoisen ampuma- ja harjoitusalueen esittämisestä ei ole v. 2000 käynnistyneen kaavaprosessin aikana esitetty. Ylä-Vieksin kyläyhdistys on ottanut maakuntakaavan hyväksymisvaiheessa esille tarpeellisuuden Vuosangan ampuma- ja harjoitusalueelle vaihtoehdoisen sijaintipaikan tarkastelusta.

"Hyväksymisvaihe", jos sellainen voidaan määrittää, on saattanut olla pisimmillään ajanjakso 23.4.2007-7.5.2007. Päivämäärien merkitys käy selväksi muualta tästä vastaselityksestä.

MRL:n 29 §:ssä on edellytetty, että maakuntakaavaselostuksessa esitetään vaihtoehtojen ja niiden vaikutusten perusteiden arvioimiseksi tarpeelliset tiedot. Niin ei ole tehty Maakuntakaavan kaavaselostuksessa.

Ylä-Vieksin kyläyhdistys toi vaihtoehtovertailun suorittamisen välttämättömyyden esille jo Muistutuksessa, ja jo silloin riittävästi perusteltuna, jotta Kuntayhtymän olisi tullut ryhtyä riittävien selvitysten hankkimiseen. Kuntayhtymällä oli lähes puoli vuotta aikaa perehtyä kysymykseen ennen Maakuntakaavan hyväksymistä.

Yhdistys toi asian uudelleen esille 5.1.2007 Kuntayhtymälle tämän pyynnöstä antamansa kannanoton liitteessä (Liite 2).

Yhdistys toi vaihtoehdon Kuntayhtymän ja lukuisten muiden viranomaisten tietoon myös 11.4.2007, jolloin se teki Kainuun Prikaatille asiassa aloitteen (Liite 3).

Yhdistys palasi asiaan 16.4.2007 sähköpostitse (Liite 4 ja sen kaksi liitettä) sen jälkeen kun sen edustajat olivat tavanneet Kuntayhtymän suunnittelujohtaja Hannu Heikkisen ja maakuntajohtaja Hannu Leskisen 13.4.2007 Kajaanissa. Asian saivat sähköpostikopiona tiedoksi samalla useat muut viranomaiset. Sähköpostista ilmenee, että maakuntakaavan jakaminen kahteen kaavaan tuli tietoomme vasta mainitussa tapaamisessa. Paikallisten asukkaiden kuulemisessa epäonnistuttiin erittäin pahoin. Näyttää myös siltä, että Vaihekaavan asiakokonaisuuden määrittely on saatettu tehdä suurella kiireellä vasta 16.4.2007 jälkeen eli viimeisen maakuntakaavaehdotuksen valmisteluviikon aikana, koska näyttää että vielä 13.4.2007 Kuntayhtymä suunnitteli käsittelevänsä Vaihekaavassa vain Vuosangan ja sen mahdollisen laajentamisen. On vain luonnollista, että menettelystä on aiheutunut Maakuntakaavaan muun muassa vakavia virheitä, puutteita ja ristiriitoja.

Vastineessa ajoituksesta esitetty väite on totuudenvastainen ja perusteeton.

Puolustusministeriö on samaan aikaan valmistellut ja julkaissut Harjoitusalueueryhmän loppuraportin ”Puolustusvoimien harjoitusalueiden käyttö kansainväliseen ja kaupalliseen toimintaan”. Raportissa on todettu Vuosangan ampuma- ja harjoitusalueen olevan yksi puolustusvoimien keskeisimmistä ampuma- ja harjoitustoimintaan käyttämistä kohteista Suomessa. Puolustusministeriön julkaisemassa raportissa ei ole esitetty Vuosangan ampuma- ja harjoitusalueen lakkauttamista koskevia tavoitteita vaan aluetta koskevia kehittämistavoitteita.

Vastineessa mainitussa raportissa esitetty maininta Vuosangan statuksesta ei ole vastineessa esitettyssä yhteydessä relevantti. Kuntayhtymä on määrittänyt Aluevaihtoehdot ja tehnyt sen MRL:n edellyttämänä. Kuntayhtymä on tosiasiallisesti myöntänyt, sisällyttämällä Vaihekaavaan Aluevaihtoehdojen vertailun, laiminlyöneensä MRL 9 §:n noudattamisen Maakuntakaavaa valmistellessaan.

Mainitussa raportissa (sivu 35), josta ohessa 31.1.2007 yhdistyksen laatima kommenttiote (Liite 5), on määritelty ampuma- ja harjoitusalueen ero. Vain ampuma-alueilla voidaan harjoittaa kovapanosammuntoja. Harjoitusalueella ei niin voida tehdä. Lähiharjoitusalueet on raportissa sijoitettu harjoitusalueiden ryhmään. Kainuun Prikaatin niin sanottu lähiharjoitusalue on siten joukko-osastoa lähellä oleva ampuma- ja harjoitusalue, eikä lähiharjoitusalue. Alueiden määrittelyt ja määrittelyjen noudattaminen ovat tärkeitä, sillä kysymys on erittäin olennaisesta seikasta ajatellen ympäristövaikutuksia.

Keinotekoista, harhaanjohtavaa, virheellistä ja mahdollisesti tarkoitushakuista eroa lähiharjoitusalueen ja Vuosangan nimitysten välillä ei tule Maakuntakaavassa tehdä. Olennaisesti virheellisesti esitetty niin sanottu Kainuun Prikaatin lähiharjoitusalue tulee jättää vahvistamatta. Asian muutkin mahdolliset vaikutukset Maakuntakaavaan tulee ottaa vahvistusmenettelyssä huomioon.

Kainuun maakuntasuunnitelma 2025:ssä esitetään tavoitteet pohjavesivarojen suojelulle. Asiakohdassa mainitaan myös EU:n vesipolitiikan puitedirektiivi. Maakuntasuunnitelman tavoitteet konkretisoituvat maakunta –kuntayhtymän laatimassa Kainuun maakuntakaavassa aluevarausten, kaavamerkintöjen ja –määrysten muodossa.

Kainuun maakuntakaavassa osoitetaan Tärkeä pohjavesialue -merkinnällä vedenhankinnan kannalta tärkeät (I-luokka) ja vedenhankintaan soveltuvat (II-luokka) pohjavesialueet.

Kainuun maakuntakaavassa on osoitettu osa-aluemerkinnällä (Tärkeä pohjavesialue, pv) Vuosangan EAH –alueelle Tulikankaan (II-lk), Honkalammen (IIIk), Särkkänsuon (II-lk), Tolkansärkän (II-lk) ja Aaposärkkä-Huuhilovaaran (IIIk) pohjavesialueet.

Pohja- ja pintavesien suojelusta on säädetty erityislainsäädännössä. Pohja- ja pintavesien suojelua koskevat säädökset sisältyvät vesilakiin ja ympäristönsuojelulakiin:

- pohjaveden muuttamiskielto, VL 1:18 §
- pohjaveden pilaamiskielto, YSL 8 §
- vedenottamon vesioikeudelliset suoja-alueet, VL 9:20 §

Ampuma- ja harjoitusalueen toimintaa ohjaa vesiensuojelun osalta erityislainsäädäntö. Ampuma- ja harjoitusalueita (EAH) koskevassa maakuntakaavamääräyksessä on lisäksi veloitettu alueen suunnittelussa kiinnittämään huomiota mm. pohjavesien suojeluun, joten pohja- ja pintavesien suojelua koskevalta osaltaan valitus on perusteeton.

Maakuntakaavassa on annettu maakuntakaavamääräys, jolla osoitetaan vesiensuojelun näkökulmasta tarpeelliset reunaehdot alueen muulle käytölle. Tärkeitä vedenhankintaan soveltuvia pohjavesialueita koskee seuraava suunnittelumääräys:

Pohjavesien pilaantumis- ja muuttumisriskejä aiheuttavat laitokset ja toiminnot on sijoitettava riittävän etäälle pohjavesialueista tai suojattava niin, että pohjavesialueen käyttökelpoisuus vedenhankintaan ei vaarannu. Alueella tulee huolehtia pohjavesien suojelun ja maa-ainesten ottotarpeiden yhteensovittamisesta.

Maakuntakaavassa on annettu lisäksi ampuma- ja harjoitusalueita (EAH) koskeva suunnittelumääräys, jossa kiinnitetään huomiota pohjavesien suojeluun:

Alueen käyttöä suunniteltaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota turvallisuuteen, meluntorjuntaan, pohjavesien suojeluun sekä luonnon- ja ympäristöarvoihin. Suunniteltaessa rakentamista alueen lähialueelle on otettava huomioon erilaisten aseiden ja taisteluvälineiden aiheuttamat melu-, värinä- ja painevaikutukset.

Maakuntakaavassa on annettu lisäksi suosituksia arvokkaiden pohjavesialueiden säilyttämiseksi myös tuleville sukupolville:

- Suojelusuunnitelmien laatiminen
- Pohjavesialueilla sijaitsevilla metsätalousalueilla tulisi välttää uudistus ja kunnostusajituksia sekä raskasta maanmuokkausta
- Liikenteen liukkaudentorjunta ja muu kunnossapito tulisi hoitaa siten, ettei siitä aiheudu pohjavesien pilaantumisvaaraa
- Yhdyskuntien viemäriverkostot tulisi rakentaa ja ylläpitää sekä tarvittaessa kunnostaa niin, ettei pohjavesien pilaantumisvaaraa aiheudu. Tärkeillä ja muilla vedenhankintaan soveltuvilla pohjavesialueilla olevilla, tiheästi rakennetuilla haja-asutusalueilla tulisi ensisijaisesti pyrkiä järjestämään viemärinto ja johtamaan jätevedet käsiteltäviksi pohjavesialueiden ulkopuolelle tai muutoin huolehtia riittävästä pohjavesien suojelusta.

Pohjavesien suojelun valvonnasta vastaavat alueelliset ympäristökeskukset yhteistyössä kuntien ja kaupunkien kanssa.

Rimpisuon-Tiilipuron alue on soidensuojelun perusohjelmaan sisältyvä lailla perustettu alue (SSO 110369, 265,6 ha). Alue on suojeltu luonnonsuojelulailta ja on

osoitettu maakuntakaavassa luonnonsuojelualueeksi (SL). Alue ei sisälly EU:n Natura 2000 –verkostoon. Luonnonsuojelualueiden suojelevarvot turvataan erityislainsäädännöllä. Luonnonsuojelun valvontatehtäviä hoitaa valtion ympäristöhallinto. Maakuntakaavassa on annettu luonnonsuojelu-alueita (SL) koskeva suojelemääräys (MRL 30.2 §):

”Alueella saa suorittaa sellaisia toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen alueen suojelevarvon säilyttämiseksi tai palauttamiseksi.
Rakennuslupahakemuksesta tulee pyytää MRL 133 §:n mukaisesti alueellisen ympäristökeskuksen lausunto.”

ja suunnittelumääräys:

”Alueen maankäyttö tulee suunnitella ja toteuttaa siten, ettei toimenpiteillä vaaranneta alueen suojelevarvot ja suojelevarvoja. Alueelle laadittavassa hoito- ja käyttösuunnitelmissa tulee kiinnittää erityistä huomiota luonnon virkistyskäytön ja luontomatkailun edistämiseen.”

EU:n vesipolitiikan puitedirektiivi antaa pohjaveden suojelevarvot ja siihen liittyvän tutkimuksen suuntaviivat. Sen pyrkimyksenä on edistää vesivarojen kestävä käyttöä, estää pohjavesien pilaantuminen ja vähentää jo tapahtunutta pilaantumista. Pohjavesialueiden suojelevarvot valvonnasta vastaavat alueelliset ympäristökeskukset yhteistyössä kuntien ja kaupunkien kanssa. Maakuntakaavan tavoitteet, aluevaraukset, merkinnät ja kaavamääräykset edistävät pohjavesien suojelevarvot riittävällä tavalla, eivätkä ne ole ristiriidassa EU:n vesipolitiikan puitedirektiivin kanssa.

Kuntayhtymän ei ole Maakuntakaavaa valmistellessaan piitannut siitä, että Maakuntakaavassa esitettäväksi tullut Vuosangan maankäyttöratkaisu on sovitamattomassa ristiriidassa vastineessa mainitun erityislainsäädännön noudattamismahdollisuuden kanssa, erityisesti pintavesien suojelevarvot osalta. Ympäristölupapäätös ei poista ristiriitaa.

Sen kummemmin vastineessa kuin Ympäristölupapäätöksessäkään ei käsitellä Vuosangan pienviesien luonnontilaisuuden vaarantamista. Kuntayhtymä ei ole perustanut Maakuntakaavaa riittäviin tutkimuksiin ja selvityksiin, joissa Vuosangan pienviesien suojelevarvot olisi tullut käsiteltä. Vuosangassa ei ole kyse siitä paitsi mistä tahansa pintavesistä, vaan arvokkaasta pienviesialueesta, jota koskee myös muun muassa valtioneuvoston 23.11.2006 tekemä periaatepäätös ”Vesiensuojelevarvot suuntaviivat vuoteen 2015”, (sivu 35), jossa todetaan:

Vesiensuojelevarvot suuntaviivojen ehdotuksilla tähdätään erityisesti pienviesien (kuten lähteet, purot, norot ja pienet lammet) suojelevarvot säilyttämiseen ja parantamiseen, koska nämä ovat erityisen uhattuja. Pienviesien suojelevarvot koskevia säännöksiä on tarpeen kehittää sekä parantaa lainsäädännön toimeenpanoa. Pienviesien inventointeja ja vaurioituneiden pienviesien ennallistamista tulee edistää.

Kun veloitetaan kiinnittämään huomiota ”*mm. pohjavesien suojelevarvot*”, ei määrittelyyn sisälly veloitetta pintavesien suojelevarvot. Veloitetta Vuosangan pintavesien suojelevarvot ja pienviesien vaarantamiskiellon noudattamiseksi ei ole Maakuntakaavassa esitetty riittävän selvästi, jos ollenkaan.

Vuosangassa on keskeisiä raskaiden aseiden maalien alueita Rimpisuon-Tiilipuron soidensuojelevarvot välittömällä valuma-alueella. Maakuntakaavassa esitettyjen tutkimusten ja selvitysten perusteella ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että ampuma-alueen toimenpiteillä, erityisesti ammunnoilla, vaarannetaan alueen suojelevarvot ja suojelevarvoja.

Kuhmon-Suomussalmen vihreäkivivyöhyke sijaitsee Vuosangan alueen osalta nykyisen ampuma- ja harjoitusalueen itäpuolella rajoittuen siihen Katajavaaran-

Tulikankaan kohdalla.

Vihreäkivivyöhyke on potentiaalista mm. nikkelin ja kullan, mutta myös vuolukivituotannon kannalta. Vihreä-kivivyöhykkeeltä ei ole kuitenkaan löydetty toistaiseksi ekonomisia nikkeli- tai kultaesiintymiä, jotka olisivat johtaneet kaivostoiminnan käynnistymiseen. Maakuntakaava perustuu näiltä osin riittäviin selvityksiin. (GTK: Kallioperäkarta; Kainuun maakuntasuunnitelma ja -kaava 2020 Geologiset tiedot ja mahdollisuudet, GTK 2001)

Vastineessa esitetty väite vihreäkivivyöhykkeen sijainnista on epätarkka ja totuudenvastainen. Vuosangan ja sen maali alueen itäiset osat kuuluvat vihreäkivivyöhykkeeseen. Muun muassa Vipusalonkankaan kenttäykistön tuliasema-alue sijaitsee vihreäkivivyöhykkeellä.

Huhtikuussa 2008 antoi Kuhmon kaupunki työ- ja elinkeinoministeriön pyytämän lausunnon, Kuhmo Metals Oy:n c/o Polar Mining Oy, valtaushakemuksesta kyseiselle vihreäkivivyöhykkeelle. Alue on vain muutamia kilometrejä Vuosangan itäpuolella. Kuhmon kaupunki totesi lausunnossaan:

"Vallattaviksi haettavat alueet kuuluvat geologisesti Kuhmon vihreäkivivyöhykkeeseen ja niillä otaksutaan olevan kaivoskivennäisiä, joissa on nikkeliä, kuparia ja platinaryhmän metalleja. Kuhmo Metals Oy on suorittanut nikkelimalmietsintätutkimuksia valtaushakemusalueiden pohjoispuolisilla alueilla vuodesta 2005 alkaen."

Vastineessa esitetty Katajavaaran-Tulikankaan alue on valtaushakemusalueiden pohjoispuolisilla alueilla.

Harjoitusalueen sisäisestä suunnittelusta, mm. maali alueen sijainnista ja toiminnasta, sekä siitä mahdollisesti aiheutuvista ympäristövaikutuksista ja niiden seurannasta vastaa puolustusvoimat ympäristöviranomaisten valvonnassa.

Valtakunnallisesti arvokkaita moreenimuodostumia koskeva selvitys on valmistunut maakuntakaavan hyväksymisen jälkeen, joten sitä ei ole voitu huomioida maakuntakaavassa. Maakuntakaavan täydentäminen uusilla kaavamerkinnoilla ei ole tarkoituksenmukaista kaavan vahvistamisvaiheessa.

Kysymys onkin siitä että Maakuntakaavaa ei ole perustettu riittäviin tutkimuksiin ja selvityksiin. Jos olisi perustettu, tämäkin pitkään valmisteltu ja Maakuntakaavan hyväksymistä seuranneessa kuussa julkaistu tutkimus olisi tullut esille jo Maakuntakaavaa valmisteltaessa.

Oulu-Kajaani kehittämisvyöhyke, Maankäyttöstrategia on alueen maakuntien, kuntien ja kaupunkien kanssa yhteistyönä laadittu strateginen suunnitelma, jolla ei ole oikeusvaikutuksia. Maankäyttöstrategian valmistelussa on otettu huomioon 20.3.2006 päivätty ja 3.4.-12.5.2006 nähtävillä ollut Kainuun maakuntakaavaehdotus, jossa oli osoitettu Vuosangan ampuma- ja harjoitusalue sekä siihen liittyviä laajennusalueita. Oulu-Kajaani kehittämis-vyöhyke maankäyttöstrategiassa esitetyt linjaukset perustuvat lähtökohdiltaan Pohjois-Pohjanmaan maakuntakaavaan sekä Kainuun 20.3 .2006 päivättyyn maakuntakaavaehdotukseen ja eivät ole ristiriidassa alueen maakunta-kaavojen kanssa.

Ylä-Vieksin Koskenmäen alue on esitetty kyseisessä suunnitelmassa ranta-asumisen kehittämiskohteena. Maakuntakaavassa ja Vaihekaavassa esitetyt Vuosangan liittyvät tavoitteet ovat jyrkässä ristiriidassa sen kanssa.

Maastamme hävinneenä ollut metsäpeurakanta on alkanut lisääntyä ja vakiintua Kuhmon alueella 1960 luvulta alkaen siten, että kannan kasvu on jatkunut vuoteen 2001 saakka. Vuosangan ampuma- ja harjoitusalue on ollut puolustusvoimien

käytössä vuodesta 1967 lähtien. Metsäpeurojen käyttämät talvilaidunalueet ovat siirtymässä itärajan tuntumasta länteen päin siten, että Vuosangan alue on ollut metsäpeurojen keskeistä talvilaidunta 1980-luvulta 2000-luvulle. Tällöin Kainuun metsäpeurakanta on kasvanut tasaisesti n. 10,5 % vuodessa. Vuoden 2000 jälkeen metsäpeurakanta on taantunut voimakkaasti.

Taantumisen syyksi on asiantuntija-arvioissa todettu mm. suurpetojen aiheuttaman saalistuksen lisääntyminen, liikenteen aiheuttamat kuolemat sekä siirtyminen Venäjän Karjalan puolelle. (Heikura 1997, 1998b, Heikura & Kojola 2002; Kojola ym. 2007; Suomen metsäpeurakannan hoitosuunnitelma, Maa- ja metsätalousministeriö, 2007).

Maakuntakaavoituksen yhteydessä ei ole tullut metsäpeurakannan hoidosta tai seurannasta vastaavilta tahoilta tai muilta asiantuntijatahoilta viitteitä puolustusvoimien ampuma- ja harjoitusalueen mahdollisista vaikutuksista Kainuun metsäpeurakannan taantumiseen tai sellaisia näkemyksiä, jotka olisivat edellyttäneet asiaa koskevien selvitysten tekemistä maakuntakaavan valmistelun yhteydessä.

Vastineessa luetellaan eräitä todettuja metsäpeurakannan taantumisen syitä, muttei suljeta pois sitä mahdollisuutta, että puolustusvoimien Vuosangan toiminta on yksi merkittävä taantumisen syy. Syyn pois sulkevaa tutkimustulosta ei Kuntayhtymällä ole ollut käytettävissään. Oheistamme RKTL:n vastineen 27.2.2007 (Liite 6) Ylä-Vieksin metsästäjien aloitteeseen. Siitä nähdään että Vuosangan toiminnan mahdollisesti aiheuttama vaikutus tulee ilmi vasta tutkimuksen avulla. Kun metsästysseura sai tiedon kysymällä, olisi Kuntayhtymäkin sen halutessaan saanut.

ARM, sivu 14:

Ympäristölupa-asioissa on noudatettava, mitä luonnonsuojelulaissa (1096/1996, LSL) säädetään.

Raskaiden 155 mm:n kaliiberisten kenttätykkien käyttö aloitettiin Vuosangassa 2000-luvun alussa, jolloin alueen pinta-ala myös kaksinkertaistettiin ja Vuosangan ydinalueelle avohakattiin yli 3300 hehtaarin laajuinen maalialue.

Kuntayhtymä tiesi Maakuntakaavaa valmistellessaan, että Suomen erityisvastuulla olevan metsäpeuran kanta on voimakkaasti taantunut Kuhmossa ja Kainuussa, että Vuosanka on metsäpeuran tärkeä levittäytymisreitti länteen, talvilaidun ja lisääntymisalue ja että kannan taantuminen alkoi samoihin aikoihin kuin edellä mainittu raskaan tykistön käyttö aloitettiin.

Kyläyhdistys toi asian esille Muistutuksessa. Voidaan todeta, että Kuntayhtymä on laiminlyönyt huomattavaa kansainvälistä merkitystä omaavassa asiassa MRL:n 9 §:ssä säädetyn veloitteen noudattamisen ja lisäksi Kuntayhtymä on ylenkatsonut kuulemismenettelyn tarkoitusta, uuden olennaisen esille tulevan tiedon hyödyntämistä.

Muistutuksessa on asiasta muun muassa seuraavaa:

"Tätä maakunnan luontoimagoa edustavaa Kuhmon kaupungin nimikkoeläintä jokin kuitenkin vainoaa. Kaikkien metsäpeuran hyvinvoinnista välittävien on syytä olla huolissaan tykistön Vuosankaan tulon ja Kainuun peurakannan romahtamisen samanaikaisuudesta (liite 7). Kukaan ei tunnu tietävän korreloivatko ne, vaikka siltä näyttääkin. Petojen piikkiin katoa ei kuitenkaan voida täysin panna. Suomella on kansainvälinen vastuu tiettyjen lajien säilyttämisestä. Vastuu merkitsee lähinnä, että lajin seuranta ja tutkimusta on tehostettava ja että lajin elinympäristö tulee ottaa huomioon maankäytön suunnittelussa"(www.ymparisto.fi)."

MRL:n 1 §:ssä on säädetty lain yleisistä tavoitteista. Metsäpeurakysymyksessä on Kuntayhtymä epäonnistunut Maakuntakaavassa niihin pyrkimisessä.

Maakunnan suunnitteluun kuuluvista asiakirjoista Kainuun maakuntasuunnitelma 2025 hyväksyttiin maakuntavaltuustossa 26.9.2005 ja sitä täydentävä Kainuun maakuntaohjelma 2006-2010 maakuntavaltuustossa 27.2.2006.

Maakuntasuunnitelma on strateginen suunnitelma, jota maakuntaohjelma täydentää. Lainsäädännössä ei ole osoitettu maakuntasuunnitelmalle ja

maakuntaohjelmalle alueiden käyttöön liittyviä sisältövaatimuksia. Maakuntakaavoitus ei edellyttä, että kaikki kaavassa käsiteltävät asiat tulisi käsitellä myös maakuntasuunnitelmassa tai -ohjelmassa.

Maakuntasuunnitelmassa ja -ohjelmassa tulisi käsitellä kaikki valtakunnallisesti tärkeät alueidenkäyttökysymykset. Vaikka "maakuntakaavoitus" ei sitä edellyttäisi, MRL edellyttää.

Vuosangan ampuma- ja harjoitusalueen valtakunnallinen merkittävyys on todettu mm. julkaisussa ”Puolustusvoimien harjoitusalueiden käyttö kansainväliseen ja kaupalliseen toimintaan. Harjoitusalueueryhmän loppuraportti 15.12.2006”: Puolustusvoimilla on noin 80 ampuma- ja harjoitusaluetta. Keskeisimpiä näistä ovat Rovajärvi, Lohtaja, Niinisalo, Säskylä, Pahlajärvi, Syndalen ja **Vuosanka**.

Ampumaratatyöryhmän mietinnöstä lainattu maininta Vuosangan statuksesta ei ole vastineessa esitetystä yhteydessä relevantti. Kuntayhtymä on määrittänyt Aluevaihtoehdot ja tehnyt sen MRL:n edellyttämänä. Kuntayhtymä on tosiasiallisesti myöntänyt, sisällyttämällä Vaihekaavaan Aluevaihtoehtojen vertailun, laiminlyöneensä MRL 9 §:n noudattamisen Maakuntakaavaa valmistellessaan.

Vaatimusten 1 ja 3 vaihtoehtovaatimus:

Siinä tapauksessa etteivät vaatimukset 1 ja 3 täytyisi, pyydetään ministeriötä jättämään Kainuun maakuntakaava kokonaan vahvistamatta, koska sitä Kainuun maakuntakaavaehdotusta, jonka hyväksymispäätöstä tämä valitus koskee, on silloin katsottava olennaisesti muutetun sen edellisen nähtävillä olon jälkeen.

Vastine 1 ja 3 vaihtoehtovaatimukseen:

Kainuun maakuntahallitus toteaa, että Ylä-Vieksin kyläyhdistys ry:n esittämä vaihtoehtovaatimus tulee hylätä ja Kainuun maakuntakaava tulee vahvistaa maakuntavaltuuston hyväksymällä tavalla.

Ylä-Vieksin kyläyhdistys toteaa, että vastineessa 1 ja 3 vaihtoehtovaatimukseen esitetty vaatimus tulee hylätä ja Valituksessa esitetty vaatimus hyväksyä.

Nähtävillä olon jälkeen maakuntakaavaan tehdyt muutokset perustuvat kaavaehdotuksesta saatuihin lausuntoihin ja muistutuksiin. Tehtyjen muutosten jälkeen Vuosangan ampuma- ja harjoitusalueen maankäyttö on osoitettu nykyisen käytön mukaisena, ilman nähtävillä olleessa kaava-ehdotuksessa osoitettuja laajentumisalueita. Laajentumisalueet on muutoksen jälkeen osoitettu nykyisen käytön mukaisesti maa- ja metsätalousvaltaisina alueina, joille on kehittämisperiaatemerkinällä (se, selvitysalue) osoitettu päällekkäismerkintänä puolustusvoimien esittämät ampuma- ja harjoitus-alueen laajentumistarpeet.

Väitetty yhden maankäyttömuodon ensisijaisuus ei saa estää eikä haitata kansainvälisesti tai muuten tärkeän muun maankäyttömuodon toteutumista. Sitä saattaa edellyttää esimerkiksi metsäpeuran suojeleminen ja sitä edellyttää mahdollisesti Euroopan Unionin edustavimman ja ainutlaatuisen lampi- ja pienvesialueen suojeleminen. Esittämisen ohjausvaikutuksesta ei saa jäädä epäselvyyttä.

Ns. maalialue on poistettu metsätaloudeksi, mitä ei ole osoitettu Maakuntakaavassa. Kyseessä on yli 3 300 hehtaarin laajuinen alue. Maakuntakaavassa esitetty maa- ja metsätaloudeksi alueen merkintä ei sen osalta pidä paikkaansa. Kyse ei ole vähäisestä seikasta, jota voitaisiin vahvistusmenettelyssä muuttaa, erityisesti ottaen huomioon maalialueeseen liittyvät ristiriidat.

Maakuntavaltuuston hyväksymässä maakuntakaavassa on huomioitu Vuosangan ampuma- ja harjoitusalueen laajentumista vastustaneiden tahojen lausunnossaan esittämiä näkökantoja.

Kyläyhdistys on tehnyt Muistutuksen maakuntakaavaehdotuksesta ja kannanoton muutetusta maakuntakaavaehdotuksesta sekä valittanut Maakuntakaavan hyväksymisestä. Yhdistys ei ole antanut asiassa lausuntoa, ei ennen maakuntakaavan hyväksymistä eikä sen jälkeen.

Kyläyhdistys on kylläkin vastustanut Vuosangan laajentamista, mutta on esittänyt myös monia muita vaatimuksia, kuten Vuosangan pienvesien ja metsäpeuran suojelua.

Maakuntakaavassa esitetty ratkaisu on valituksen tekijän kannalta ”lievempi” kuin nähtävillä olleessa kaavaehdotuksessa osoitettu vaihtoehto. Nähtävillä olleeseen maakuntakaavaehdotukseen hyväksymisvaiheessa tehdyt muutokset on käsitelty maakuntakaavan viranomaisneuvottelussa. Ennen maakuntakaavan hyväksymiskäsittelyä muutoksista on pyydetty lausunnot niiltä tahoilta, joita asia koskee.

Valituksessa esiin tuotu Maakuntakaavan muuttamisen olennaisuus ei ole kytköksissä erityisesti siihen onko esitetty muutos juuri valituksen tekijän kannalta lievempi tai ei ole.

Laajennusalueiden muuttaminen Selvitysalueeksi ja Vaihekaavassa tehtäväksi tuleva Aluevaihtoehtojen vertailu ovat omiaan lisäämään todennäköisyyttä, että toiminta Vuosangassa lopetetaan ja siirretään muualle. Joidenkin siellä muualla asuvien kannalta maakuntakaavassa esitetty ratkaisu saattaisi olla siinä tapauksessa olennaisesti maakuntakaavaehdotuksessa esitettyä ankarampi.

Mainittu viranomaisneuvottelu pidettiin ennenkuin Vaihekaavan asiakokonaisuus määritettiin ja sen jättäminen Vaihekaavassa käsiteltäväksi päätettiin. Myös tuo Vaihekaavaan jättäminen merkitsi Maakuntakaavaan tehtyä erittäin olennaista muutosta. Kuntayhtymä teki asian vielä pahemmaksi, kun se ei muutosta Maakuntakaavassa esittänyt.

Muilta soveltuvien osin viitataan Vastineeseen 1 annettuun vastaselitykseen.

Valitus 4: Ohjeellista ratalinjausta koskeva kaavamerkintä ja -määräys välillä Murtomäki-Talvivaara on muutettava.

Vastine 4:

Kainuun maakuntahallitus toteaa, että Ylä-Vieksin kyläyhdistys ry:n esittämä valitus tulee hylätä ja Kainuun maakuntakaava tulee vahvistaa maakuntavaltuuston hyväksymällä tavalla.

Ylä-Vieksin kyläyhdistys toteaa, että Vastineessa 4 esitetty vaatimus tulee hylätä ja Valituksessa esitetyt vaatimukset hyväksyä.

Murtomäki-Talvivaara ohjeellisen ratalinjauksen osoittaminen maakuntakaavassa perustuu Talvivaaran kaivosaluetta koskevaan liikenneselvitykseen. (”Talvivaaran kaivoksen liikenneyhteydet ja kuljetusreitit” – esiselvitys, Tiehallinto, 2006). Radan linjaus on ollut julkisesti nähtävillä maakuntakaavan eri vaiheissa siten, että maakuntakaavaluonnoksessa v. 2004 oli osoitettu rautatieliikenteen yhteystarve Talvivaara-Murtomäki -välille. Suunnitelmien tarkentuessa rata on osoitettu ohjeellisenä ratalinjauksena sekä 1. että 2. nähtävillä olleessa maakuntakaavaehdotuksessa. Maakuntavaltuusto on hyväksynyt ohjeellisen ratalinjauksen maakuntakaavaehdotuksessa esitettyssä muodossa. Talvivaaran

kaivosyhtiö on ilmoittanut 28.12.2007 päivätyssä tiedotteessa, että Talvivaara Infrastructure Oy ja Oy VR Rata Ab ovat tehneet aiesopimuksen kaivosradan rakentamisesta Murtomäestä Talvivaaraan. Tiedotteen mukaan radan rakentamista valmistelevat työt on aloitettu ja varsinaiset maanrakennustyöt käynnistyvät helmikuussa 2008. Rautatien rakentaminen on käynnistynyt maansiirtotöillä ja varsinaiset päällysrakennetyöt alkavat elokuussa ja liikenne radalla alkaa syksyllä 2009 (Yle Kainuun radio: uutiset 28.2.2008). Rata sijaitsee Vuolijoen muuntoasemalta Talvivaaraan kulkevan 110 kV:n voimalinjan eteläpuolella osin samassa maastokäytävässä.

Murtomäki-Talvivaara ohjeellisen ratalinjauksen käsittelyn yhteydessä ei ole tullut esille sellaisia eri valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden välisiä keskinäisiä ristiriitoja, jotka olisi ollut tarpeen tuoda esille Kainuun maakuntakaavassa.

Ylä-Vieksin kyläyhdistys ry on tuonut ristiriidan esille aloitteessaan Kainuun Prikaatille 11.4.2007 (Liite 3). Aloitteen saivat silloin kopiona lukuisat viranomaistahot, mukaan lukien Kuntayhtymä. Aloitteen tekemisen aikaan oli Kuntayhtymä vielä valmistelemassa Vaihekaavan asiakokonaisuuden jättämistä Vaihekaavaan. Kuntayhtymän täytyi jo tuolloin tai pian sen jälkeen ymmärtää vaihtoehtoverailun olevan Vaihekaavan valmistelussa tulossa. Ymmärtäminen ilmenee Vaihekaavan asiakokonaisuuden määrittelystä. Silti se esitti Maakuntakaavassa ohjeellista ratalinjausta, jonka sen olisi tullut ymmärtää mahdollisesti estävän valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden toteutumista.

Ristiriita olisi noussut esille jo aikaisemmin, jos Kuntayhtymä olisi huomionnut Muistutuksessa 23.11.2006 esittämämme vaihto.

Koska vaihtoehtoverailun tuleva tekeminen oli jo tiedossa, Kuntayhtymän olisi tullut varmistaa, ettei myöhemminkään voi syntyä ristiriitaa ratalinjauksen ja sen mahdollisen Vuosangan vaihtoehdon välillä, jossa Kainuun Prikaatin ampuma- ja harjoitusalue osoitettaisiin ratalinjausta myöten sen pohjoispuolelle siten, että ratkaisu tukee valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden toteutumista.

Yhteenvetona voidaan esittää, että Kuntayhtymä on laiminlyömällä Valituksessa esitettyjen vaatimusten noudattamisen vaarantanut valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden toteutumisen ja asettanut eri osapuolet laiminlyönnin suorana seurauksena toteutuneen tosiasian eteen.

Valitus 5: Ohjeellista 110 kV:n pääsähköjohdon linjausta koskeva kaavamerkintä ja -määräys välillä Murtomäki-Talvivaara on poistettava kokonaan tai muutettava.

Vastine 5:

Kainuun maakuntahallitus toteaa, että Ylä-Vieksin kyläyhdistys ry:n esittämä valitus tulee hylätä ja Kainuun maakuntakaava tulee vahvistaa maakuntavaltuuston hyväksymällä tavalla.

Ylä-Vieksin kyläyhdistys toteaa, että Vastineessa 5 esitetty vaatimus tulee hylätä ja Valituksessa esitetyt vaatimukset hyväksyä.

Maakuntakaavassa osoitettu ohjeellinen 110 kV:n pääsähköjohto välillä Murtomäki-Talvivaara perustuu voimassa olevassa Kainuun 3. seutukaavassa osoitettuun perusratkaisuun uuden voimalinjan rakentamisesta välille Vuolijoen muuntoasema Lahnaslammin kaivosalue. Maakuntakaavaprosessin aikana linjaus on tarkentunut vaihtoehtoisten toteuttamismallien perusteella maakuntakaavassa osoitetun

mukaiseksi (Kainuun Energian Oy:n suunnitelma sekä Talvivaara Projekti Oy:n suunnitelma). Talvivaaran kaivosyhtiö on 18.1.2008 päivätyllä tiedotteella ilmoittanut, että Vuolijoen sähköasemalta Talvivaaran kaivokselle rakennettu 110 kV:n voimalinja on valmistunut ja se on liitetty valtakunnan kantaverkkoon 18.1.2008. Voimalinja sijaitsee Murtomäestä Talvivaaraan rakenteilla olevan rautatien pohjoispuolella osin samassa maastokäytävässä.

Murtomäki-Talvivaara ohjeellisen 110 kV:n pääsähköjohdon käsittelyn yhteydessä ei ole tullut esille sellaisia eri valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden välisiä ristiriitoja, jotka olisi ollut tarpeen tuoda esille Kainuun maakuntakaavassa.

Ylä-Vieksin kyläyhdistys esittää yhteenvetona Vastineisiin 4 ja 5, että Kuntayhtymä on laiminlyömällä Valituksessa esitettyjen vaatimusten noudattamisen vaarantanut VAT:n toteutumisen ja asettanut eri osapuolet laiminlyönnin suorana seurauksena toteutuneen tosiasian eteen, ja pääsähköjohdon tapauksessa vieläpä esittämällä Maakuntakaavassa virheellistä tietoa esittämällä pääsähköjohdon ohjeellisena.

Valitus 6: Kainuun maakuntakaavassa tulee osoittaa pv -merkinnällä tärkeä vedenhankintaan soveltuva Tulikankaan pohjavesialue ja merkintää tulee käyttää myös saman alueen pintavesialueiden suojeleluun.

Vastine 6:

Kainuun maakuntahallitus toteaa, että Ylä-Vieksin kyläyhdistys ry:n esittämä valitus tulee hylätä ja Kainuun maakuntakaava tulee vahvistaa maakuntavaltuuston hyväksymällä tavalla.

Ylä-Vieksin kyläyhdistys toteaa, että Vastineessa 6 esitetty vaatimus tulee hylätä ja Valituksessa esitetyt vaatimukset hyväksyä.

Luokitelluilla pohjavesialueilla korostetaan yhdyskuntien vedenhankinnan erityisasemaa muihin maankäyttömuotoihin nähden, jolloin asukkailla on mahdollista saada käyttöönsä terveellistä ja hyvää pohjavettä.

Kainuun maakuntakaavassa osoitetaan Tärkeä pohjavesialue -merkinnällä vedenhankinnan kannalta tärkeät (I-luokka) ja vedenhankintaan soveltuvat (II-luokka) pohjavesialueet.

Kainuun maakuntakaavassa on osoitettu osa-aluemerkinnällä (Tärkeä pohjavesialue, pv) Vuosangan EAH -alueelle Tulikankaan (osa-alue A, II-lk), Honkalammen (II-lk), Särkkäinsuon (II-lk), Tolkansärkän (II-lk) ja Aaposärkkä- Huuhilovaaran (II-lk) pohjavesialueet.

Kainuun pohjavesivarojen ja harjuainesten luonnonvaraselvityksessä 1999-2000 on tarkasteltu Kainuun pohjavesialueilla sijaitsevien vedenottamoiden uhkatekijöitä. Tehdyssä riskianalyyssissä vedenottamot on jaettu neljään luokkaan. Kuhmon Autiokankaan vedenottamo kuuluu selvityksen Riskitön -luokkaan. Mikäli Autiokankaan vedenottamon käyttö jostakin syystä estyy, niin mahdollisia varavedenottoalueita ovat lähialueilla sijaitsevat muut pohjavesialueet. Pintavesien käyttö on nykyisin yhdyskuntien vedenhankinnassa vähäistä johtuen pintaveden laatutekijöistä.

Autiokankaan pohjavesialueen läheisyydessä sijaitsevat maakuntakaavassa osoitetut II-luokan vedenhankintaan soveltuvat pohjavesialueet Paljakkakangas ja

Ahvensärkkä, joista on todennäköisesti saatavissa yhdyskuntien vedenhankintaan edullisemmin laadukasta vettä kuin Autiokankaan vedenottamosta kauempana yli kahden kilometrin etäisyydellä sijaitsevalta Tulikankaan alueelta tai esitetyistä pintavesilähteistä (lähteet).

Pohja- ja pintavesien suojelusta on säädetty erityislainsäädännössä. Pohja- ja pintavesien suojelua koskevat säädökset sisältyvät vesilakiin ja ympäristönsuojelulakiin:

- pohjaveden muuttamiskielto, VL 1:18 §
- pohjaveden pilaamiskielto, YSL 8 §
- vedenottamon vesioikeudelliset suoja-alueet, VL 9:20 §

Maakuntakaavassa on annettu maakuntakaavamääräys, jolla osoitetaan vesiensuojelun näkökulmasta tarpeelliset reunaehdot alueen muulle käytölle. Tärkeitä vedenhankintaan soveltuvia pohjavesialueita koskee seuraava suunnittelumääräys:

Pohjavesien pilaantumis- ja muuttumisriskejä aiheuttavat laitokset ja toiminnot on sijoitettava riittävän etäälle pohjavesialueista tai suojattava niin, että pohjavesialueen käyttökelpoisuus vedenhankintaan ei vaarannu. Alueella tulee huolehtia pohjavesien suojelun ja maa-ainesten ottotarpeiden yhteensovittamisesta.

Maakuntakaavassa on annettu lisäksi ampuma- ja harjoitusalueita (EAH) koskeva suunnittelumääräys, jossa kiinnitetään huomiota pohjavesien suojeluun:

Alueen käyttöä suunniteltaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota turvallisuuteen, meluntorjuntaan, pohjavesien suojeluun sekä luonnon- ja ympäristöarvoihin. Suunniteltaessa rakentamista alueen lähialueelle on otettava huomioon erilaisten aseiden ja taisteluvälineiden aiheuttamat melu-, tärinä- ja painevaikutukset.

Maakuntakaavassa on annettu lisäksi suosituksia arvokkaiden pohjavesialueiden säilyttämiseksi myös tuleville sukupolville:

- Suojelusuunnitelmien laatiminen
- Pohjavesialueilla sijaitsevilla metsätalousalueilla tulisi välttää uudistus ja kunnostusohjelmia sekä raskasta maanmuokkausta
- Liikenteen liukkaudentorjunta ja muu kunnossapito tulisi hoitaa siten, ettei siitä aiheudu pohjavesien pilaantumisvaaraa
- Yhdyskuntien viemäriverkostot tulisi rakentaa ja ylläpitää sekä tarvittaessa kunnostaa niin, ettei pohjavesien pilaantumisvaaraa aiheudu. Tärkeillä ja muilla vedenhankintaan soveltuvilla pohjavesialueilla olevilla, tiheästi rakennetuilla haja-asutusalueilla tulisi ensisijaisesti pyrkiä järjestämään viemärointi ja johtamaan jätevedet käsiteltäviksi pohjavesialueiden ulkopuolelle tai muutoin huolehtia riittävästä pohjavesien suojelusta.

Pohjavesien suojelun valvonnasta vastaavat alueelliset ympäristökeskukset yhteistyössä kuntien ja kaupunkien kanssa.

Maakuntahallituksen käsitys Paljakkakankaan ja Ahvensärkän todennäköisestä edullisuudesta on perusteeton.

Tulikangas on huomattavasti lähempänä asutuksen painopistealueita kuin mainitut muut alueet.

Minkään pohjavesialueen vaarantaminen ei ole sallittua, ei ainakaan ilman lupaa, sillä perusteella, että muitakin pohjavesialueita on vedenhankintaan käytettävissä.

Valitus 7: Kaavaselostus on täydennettävä ja korjattava siten, että siitä selvästi käy ilmi onko kyseessä kokonaismaakuntakaava vai vaihekaava.

Vastine 7:

Maakuntakaavaselostus ei kuulu ympäristöministeriössä vahvistettaviin asiakirjoihin. Kaavaselostuksen alkusanoissa on kerrottu yksiselitteisesti, että kysymyksessä on kokonaismaakuntakaava.

Vastaselitys 7:

Ks. Liite 7.

Valitus 8: Jos Kainuun maakuntakaavaa on pidettävä kokonaiskaavana, ja jos siinä on mahdollisesti jäänyt käsittelemättä alueidenkäyttökysymyksiä (myös muita kuin edellä vaatimuksessa 1 esillä olleeseen selvitysalueeseen liittyviä), nämä on asiakirjassa tuotava selvästi esille. Samalla on todettava, että nämä kysymykset eivät ole merkittäviä eivätkä oleellisesti liity kaavan muuhun sisältöön.

Vastine 8:

Kainuun maakuntakaavassa ei ole jäänyt käsittelemättä maakunnan kehittämisen kannalta olennaisia asioita.

Kainuun maakuntakaavassa ei ole jäänyt sellaisia käsittelemättömiä alueidenkäyttökysymyksiä, jotka vaikuttaisivat maakuntakaavan ohjausvaikutukseen.

Vastaselitys 8:

Ks. Liite 7.

Valitus 9: Kaavaselostus on täydennettävä ja korjattava siten, että siinä selvästi esitetään millä tavoin kaava vastaa Vuosangan ampuma- ja harjoitusalueeseen liittyvien maankäyttöhankkeiden osalta ja myös yleisemmin) maankäyttö- ja rakennuslain sisältövaatimuksia.

Vastine 9:

Kainuun maakuntakaavaselostuksessa on esitetty maankäyttöluokittain kaavaratkaisut perusteineen. Kainuun maakuntakaavan suhdetta maankäyttö- ja rakennuslaissa säädettyihin maakuntakaavan sisältövaatimukseen tulee arvioida²³ da maakuntakaavan kokonaisuus huomioon ottaen, eikä yksittäisen maankäyttöluokan tai sellaiseen liittyvän yksittäisen näkökulman kannalta.

Vuosangan ampuma- ja harjoitusalueeseen liittyvät sijaintipäätökset on tehty 1960-luvulla. Kainuun maakuntakaavassa osoitettu Vuosangan ampuma- ja harjoitusalue on ollut puolustusvoimien ampuma- ja harjoituskäytössä vuodesta 1967 lähtien ja kuuluu puolustusministeriön mukaan keskeisimpien puolustusvoimien ampuma- ja

harjoitusalueiden joukkoon. Vuosangan ampuma- ja harjoitusalue on ollut puolustusvoimien ampuma- ja harjoituskäytössä yli 40 vuotta ja se on osoitettu maakuntakaavassa nykyisen käytön mukaisena, joten maakuntakaavan tausta-aineistoksi ei ole ollut perusteltua selvittää eikä esittää 1960-luvulla tehtyyn sijaintipäätökseen vaikuttavia yksityiskohtaisia tietoja.

Vastaselitys 9:

Ks. Liite 7.

Valitus 10: Kaavaselostus on täydennettävä ja korjattava siten, että siinä selvästi esitetään Vuosangan ampuma- ja harjoitusalueeseen liittyen tehty vaihtoehtojen vertailu. Vertailu tulee esittää siten, että siitä käy ilmi mitä vaihtoehtoja verrattiin, miten vertailu suoritettiin, mitkä olivat vertailun tulokset ja

miten tuloksia käytettiin hyväksi kaavaratkaisua päätettäessä. Nämä asiat on esitettävä joko itse kaavaselostuksessa tai selostuksessa on mahdollisimman kattavasti ja riittävine viitetietoineen lueteltava tutkimukset, selvitykset ja muut taustadokumentit, joista lukija voi tiedot saada. Vaihtoehtoisesti on selvästi todettava, että minkäänlaista vertailua ei ole tehty ja vertailun puuttumattomuus on myös perusteltava.

Vastine 10:

Vaihtoehtoisen ampuma- ja harjoitusalueen tutkimiselle vuonna 1967 perustetulle Vuosangan ampuma- ja harjoitusalueelle ei ole ollut perusteita kaavaprosessin aikana, sillä alueen sijaintia koskevat päätökset on tehty jo 40 vuotta sitten. Vuosangan ampuma- ja harjoitusalueen käyttötarkoituksen muuttamisesta ei ole esitetty tavoitteita kaavaprosessin aikana. Vaihtoehtotarkastelun tarpeellisuutta esittänyt Ylä-Vieksin kyläyhdistyksen on ottanut asian esille vasta maakuntakaavan hyväksymisvaiheessa. Samaan aikaan puolustusministeriö on valmistellut ja julkaissut Harjoitusaluetyöryhmän loppuraportin ”Puolustusvoimien harjoitusalueiden käyttö kansainväliseen ja kaupalliseen toimintaan”. Raportissa on todettu Vuosangan ampuma- ja harjoitusalueen olevan yksi puolustusvoimien keskeisimmistä ampuma- ja harjoitustoimintaan käyttämistä kohteista Suomessa.

Vuosangan ampuma- ja harjoitusalueen laajentumiselle ja kehittämiselle on kaavaprosessin eri vaiheissa saatujen lausuntojen ja muistutusten myötä tullut vaihtoehtoisia ratkaisuja, joiden perusteella on tältä osin valmistunut maakuntavaltuuston hyväksymä maakuntakaava.

Kaavaprosessin myötä johonkin maankäyttöluokkaan kohdistuneet vaihtoehtoiset ratkaisut on todettavissa vertaamalla eri vaiheissa nähtävillä olleita kaavaluonnoksia tai –ehdotuksia hyväksytyyn maakuntakaavaan. Maakuntakaavan kunkin maankäyttöluokan osalta ei ole tarkoituksenmukaista esittää kaavaselostuksessa erikseen prosessin eri vaiheissa esillä olleita vaihtoehtoja, vaan tarvittaessa ne on todettavissa maakuntakaavan tausta-aineistosta.

Vastaselitys 10:

Ks. Liite 7.

Valitus 11: Kaavaselostus on täydennettävä ja korjattava siten, että siinä esitetään yhteenveto Vuosangan ampuma- ja harjoitusalueeseen liittyen tehdyistä tutkimuksista ja selvityksistä (ja myös yleisemmin).

Vastine 11:

Kaavaselostuksessa on esitetty laaditut selvitykset ja tutkimukset sillä tavalla ja laajuudella kuin yleispiirteinen maakuntakaava edellyttää. Eri aluevaraustyyppien kohdalla on esitetty perustelut tai lähdeaineistot. Lisäksi kaavaselostuksen lopussa esitetään erillinen kaavan perusteena olevien selvitysten ja tutkimusten lähdeluettelo.

Vastaselitys 11:

Ks. Liite 7.

Valitus 12: Kaavaselostus on täydennettävä ja korjattava siten, että siinä ymmärrettävästi ja läpinäkyvästi esitetään suoritettujen vaikutusten arvioinnin menetelmä, suorittamistapa, tulokset ja tulosten käyttö kaavaratkaisun perusteena.

Vastine 12:

Maakuntakaava-asiakirjoihin kuuluu yhteenveto vaikutusten tarkastelusta maankäyttöluokittain.

Vastaselitys 12:

Ks. Liite 7.

Valitus 13: Kaavaselostus on korjattava ja täydennettävä siten, että siinä riittävän kattavasti ja riittävine viitetietoineen esitetään suunnittelun aikaiset asiakirjat.

Vastine 13:

Maakuntakaavaselostuksen lopussa on esitetty kaavan valmisteluun liittyvä lähdeaineisto. Maakuntakaavan työohjelma sekä osallistumis- ja arviointisuunnitelma ovat kaavan valmisteluaineistoa. Kainuun maakuntakaavaselostuksessa on esitetty maakuntakaavan tavoitteet sekä kaavan perusratkaisuna olevaan Kainuun alue- ja palvelurakenteen kehittämiseen liittyvä vaihtoehtotarkastelu.

Vastaselitys 13:

Ks. Liite 7.

Valitus: 14: Osallistumis- ja arviointisuunnitelma on korjattava ja täydennettävä siten, että asiakirjasta käyvät ilmi Vuosangan aluetta (ja myös yleisemmin) koskevat keskeiset selvitykset sekä miltä osin vaikutusten arviointi voidaan perustaa olemassa olevaan tietoon ja miltä osin tarvitaan uusia selvityksiä sekä mitkä ovat kaavan aiheuttamia keskeisiä vaikutuksia ja miten niitä on arvioitu.

Vastine 14:

Osallistumis- ja arviointisuunnitelma kuuluu kaavan valmisteluaineistoon, eikä sen korjaaminen tai täydentäminen ole tarkoituksenmukaista maakuntakaavan vahvistamisvaiheessa. Osallistumis- ja arviointisuunnitelma ei kuulu ympäristöministeriössä vahvistettaviin asiakirjoihin.

Vastaselitys 14:

Ks. Liite 7.

Valitus 15: Pyydämme ympäristöministeriötä päättämään vahvistuspäätöksen yhteydessä, että Kainuun maakuntakaava Vuosangan harjoitusalue ja selvitysalue koskien tulee lainvoimaiseksi sen jälkeen, kun valitusaika korkeimpaan hallinto-oikeuteen on kulunut tai jos vahvistamispäätöksestä valitetaan, sen jälkeen kun korkein hallinto-oikeus on tehnyt päätöksensä.

Vastine 15:

Kainuun maakuntahallitus pyytää ympäristöministeriötä maakuntakaavan vahvistamisen yhteydessä tekemään päätöksen maakuntakaavan tulemisesta voimaan ja noudatettavaksi heti mahdollisista valituksista huolimatta

Vastaselitys 15:

Ylä-Vieksin kyläyhdistys toteaa, että Vastineessa 15 esitetty vaatimus tulee hylätä ja Valituksessa esitetty vaatimus hyväksyä.

Kuhmossa 2. päivänä toukokuuta 2008

Kunnioittaen,

Ylä-Vieksin kyläyhdistys ry
Niemenkyläntie 165
88730 Ylä-Vieksi

Eeva Kyllönen
puheenjohtaja

Timo Niskanen
varapuheenjohtaja

Liite_1_Ymparistoluvan_tarve.pdf

Liite_2_Kannanoton_liite_050107.pdf

Liite_3_Murtomaki-Talvivaara_linjaukset_maakuntakaava.pdf

Liite_4_Sahkoposti_Kuntayhtyma_160407.pdf

Liitteen_4_liite_VUOSANKA-ASIA_MAAKUNTAKAAVASSA_JA_VAIHEKAAVASSA_130407.pdf

Liitteen_4_liite_Otteita_Opas7_Maakuntakaavan_oikeusvaikutukset.pdf

Liite_5_kommenttiote_kansainvalinen_kaytto.pdf

Liite_6_Vastine_RKTL_270207.pdf

Liite_7_”Maakuntakaavan ja sen perusteiden arvioimiseksi tarpeelliset tiedot” (Esko Niskanen)